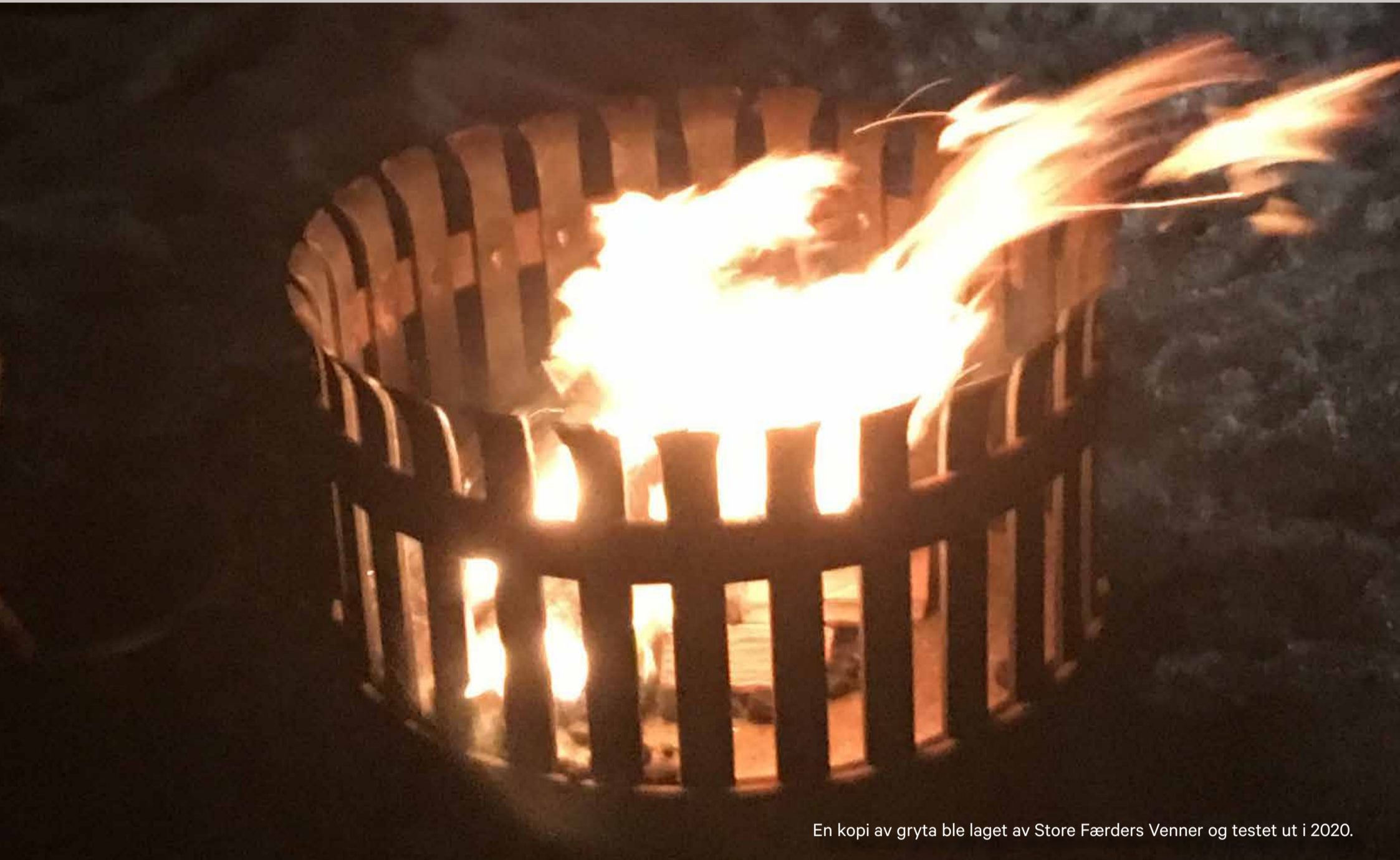

Færder
nasjonalpark

Fra fyrgryte til linsefyr

From a brazier to a lens casing

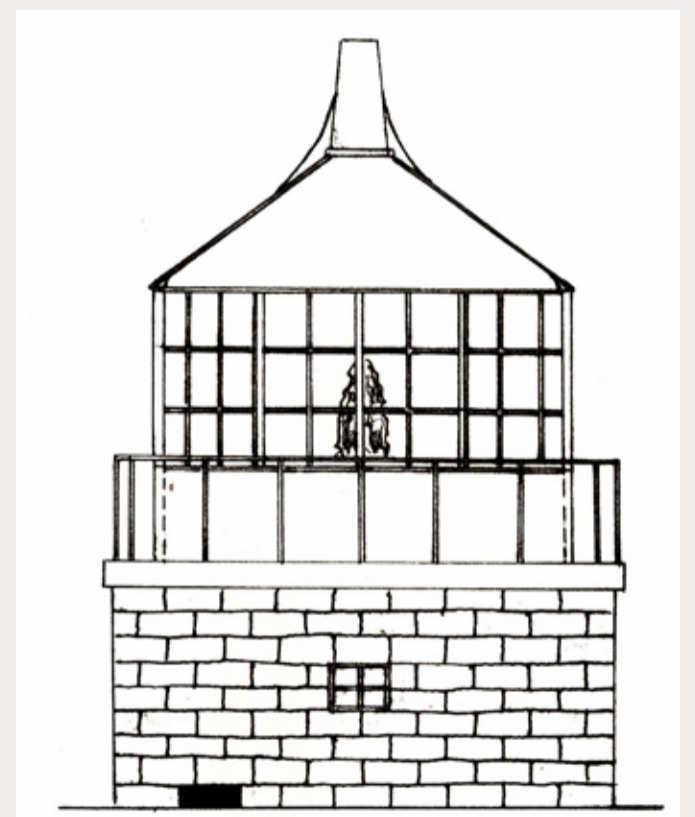

En kopi av gryta ble laget av Store Færders Venner og testet ut i 2020.

Fyrhistorien på Store Færder deles inn i tre faser. I den første fasen fra 1697 til 1801 fyrte man i en åpen kullfyrt gryte. Det må ha vært et tøft arbeid å holde liv i flammene, for det gikk med 350 – 400 kilo kull i døgnet. Dette måtte de fyransatte bære eller kjøre med hest opp de 400 meterne til toppen av fjellet.

Fra 1801 var fyret et lavt tårn med glasskuppel og kullfyrt bluss, som etter hvert ble erstattet med et linsehus med oljefyrt bluss. I 1857 ble linser og hus flyttet til støpejernstårnet på Tristein, litt lenger sør i nasjonalparken.

The history of Store Færder is divided into 3 phases. From 1697 to 1801, the beacon was an open coal-fired brazier. It must have been hard to keep the flame burning as it required 350 – 400 kilos of coal a day. The keepers had to carry or use horses to haul the fuel 400 metres up to the summit. From 1801, the beacon was a low glass-domed tower with a coal-fired flame, which was later replaced by a lens casing with an oil-fired flame. In 1857, the beacon was moved further south.

Rekonstruksjonstegning av fyret fra 1801 utført av fylkeskonservator Erling Eriksen. Restene av grunnmuren kan du se den dag idag.